

להסגיר את הפושע ?

עקרון ההסגרה, כמו

הפורנוגרפיה, הוא

עניין שג' גיאוגרפיה

הברט קאפלר הוא פושע-מילחמה אוטנטי.

כאשר נהרגו 32 חיילים גרמניים בהתקפות של המחתרת בלב רומא. פקד אדולף היטלר עצמו, בהתקפה של זעם, להרוג 10 איטלקים תמורת כל גרמני שנשקט. קאפלר, מפקד המיטרה הגרמנית ברומא, פעל כפקיד מסור. היה עליו למלא מיכסה, תוך זמן קצר. לכן קיבץ אסירים ועצירים שישבו אותה שעה בבתי-הכלא של רומא ביניהם אנשים שנעצרו במיקרה, ושלח אותם להוצאה-להורג.

מרב בילבול, וכדי שלא יתגלה חלילה גירעון בהשגון הסופי, הוסיף קאפלר 15 אנשים מעל למיכסה.

דאגתו העיקרית, באותן שעות, היתה כיצד לפתור את בעיות-התחבורה, שהיו כרוכות במיבצע.

הקורבנות, איטלקים נוצריים ויהודיים, נעלמו כלא-היו. כעבור זמן נתגלו שרידיהם במיקרה, במערה ליד רומא שפיה נסתם עליידי הגרמנים.

סרטן במיוזודה. קאפלר נידון למאסר עולם על הריגת 15 הקורבנות שמעל למיכסה. כאשר חלה בסרטן, היתה נטייה לשחררו - אך לחץ ציבורי מנע זאת.

השבע הוברח קאפלר במיוזודה מבית החולים הצבאי לגרמניה. ממשתל איטליה תבעה, שוב תחת לחץ ציבורי רב, שממ שלח גרמניה תסגיר אותו. תשובת הגרמנים: הדבר אינו אפשרי ביגלו הסעיף בוקת-היסוס של גרמניה, האוסר הסגרת אזרחים גרמניים למדינה אחרת.

בישראל עוררה תשובה זו זעם רב. האם אזרחותו של אדם תמנע ממנו את רציני עונשו? היה ברור לכל ישראלי:

עיקרון "לאומי". תביעה זו היתה משכנעת יותר, לולא חתמו רוב חברי הכנסת לא מכבר על הודישה ההפוכה: לחוקק בישראל חוק האוסר את הסגרתו של אזרח ישראלי לכל מדינה שהיא גם אם ביצע חוק פושע.

איתו חוק הרצע לכבודו של שמואל פלאטר-שרון, המבוקש עליידי המיטרה הצרפתית בעוון עבירות רבות, אולם הצעת-החוק הישראלית לא הוגבלה למיקרה זה. היא היתה, לדיברי יומיה, "עקרונית", ונבעה מטעמים לאומיים. לא הוצאו מן הכלל אף פושעים נגד האנושות ורצח-עם. על-פי ההצעה, יוכל שכיר-הרב ישראלי לבצע מעשה של רצח-עם, למשל ברודינה, ולחזור לישראל - מבלי שיהיה בר-הסגרה.

מסתבר כי הבעיה נראית אחרת לגמרי כאשר מדובר בארץ אחרת. העיקרון, כמו הפורנוגרפיה, הוא כנראה עניין של גיאוגרפיה.

הכנסת

לצפצף על העולם

האם מותר לאזרח

לנסוע במכונית שג'

בעת הרשעה פלילית ?

בשנת 1952 ניסה דב שילנסקי לפוצץ פצצה במישרד-החוץ כמחאה נגד חתימת הסכם השלומים בין ממשלות ישראל וגרמניה. הוא נתפס לפני שהספיק לפוצץ את הפצצה שבתוכה הועמד למיפוט, הורג שג', ונידון למאסר של 21 חודש, אותם ריצה בכלא.

כיום מכהן דב שילנסקי כח"כ הליכוד בכנסת התשיעית, כשמצאחוריו קאריירה של מיפוטן ועורר-דין, אותה החל בעת ריצתו צוי עונש המאסר שלו. למרות העובדה (המשך במעמד 36)

* משום-מה התעקשו כלי-התיקשורת בישראל לדבר על "איטלקים ויהודים", הדבר בוודאי היה מפליא את היהודים, שראו את עצמם כאיטלקים לכל דבר, בעלי דת אחרת.

א ביר המילחמה ב"פשע המאורגן", ח"כ אהרן אולמרט, נפל השבוע במלך כודת-פתאים מן הסוג אותה ניסה בעבר לסמון לאחרים. כאשר ניסה לחלץ את עצמו ממגה הוא חתף לעיני כל את אופיו המוסרי, את דמתו האינסלקטואלית ואת כושר האבחנה שלו בין הויות למציאות. הרשת נפרשה לרגליו של אולמרט במר סיבת עתונאים שכינסו השבוע ואנשי הפנ" תרים השחורים בבית-האמנים בירושלים, בהשתתפות ח"כ חד"ש צרלי ביטון; מר כיר התנועה, כוכבי ושמש, הדוכרה מנחם (מג"י) כהן. העתונאים ושנטלו חלק בו פגישה לא העלו על דעתם כי הם משמל ישים חלק מהפיתיון שהושלך לעבר אולי מרט.

כאשר החל מני כהן לגולל את הסיפור, ששימש עילה לאותה מסיבת-עתונאים, לא ידעו העתונאים כיצד להתייחס לדבריו. אחרי הכל הוא היה מוכר לכמה מהם כבעל עבר פלילי, שישב בכלא ארבע שנים בעוון הברחת סמים לחו"ל. אולם הדברים ושואמר תיכר אותם בתדהמת. הם ניראו נוראים מדי מכדי שיהיו אמתי.

"במשך השבועות האחרונים שוחחתי מספר פעמים עם ח"כ אהרן אולמרט, שי הוא מכר ותיק שלי", סיפר כהן, שהוא מזכירו האישי של ח"כ צרלי ביטון בכני סת. "השיחות בינינו התנהלו הן בכנסת והן בטלפון. היו לנו לפחות ארבע שיחות כאלה.

"תמכתי במאבקו של אולמרט בפשע המאורגן, בירכתי אותו ואיחלתי לו הצ' לחל במסע הציבורי שהוא מנהל בנושא זה. אבל במהלך השיחות האלה אמר לי אולמרט דברים חמורים מאוד, אותם הבאר תי לידעתי מזכירות תנועת הפנתרים ה שחורים.

"באותה הפגישה האלה סיפר לי אולי-מרט שאם יקרה לו משהו יפגעו בו איר-ושיה, יפעילו המשרטה והצבא יחידות מיר-חדות. אולמרט טען כי סירת מחבחת ושל צה"ל תכנס לפעולה, תבצע פרובר-קצינת לאנשים שאת שמותיהם הוכר כראשי הפשע המאורגן והחיילים יירו בהם למות בדרחובות. אולמרט טען כי קיימת החלטה חד-משמעית בנושא זה בצמרת הממשלה וצה"ל והציבור ימחא כפיים."

כאן שיע צרלי ביטון את דבריו של מג"י. "הדברים נראים לנו חמורים ביותר", טען הח"כ, שבתקופת כהונתו הקצרה הס' פיק כבר להסער את הכנסת והמדינה כולה. "חברים מסוג זה קרו כבר במיש" טרים אחרים ולא סימפטיים. אנו רואים זאת כצורה חמורה של מאבק היכול לגלוש גם לפסים פוליטיים ואחרים."

מני כהן המשיך בתיאור המאורעות: "אחרי שצרלי ביטון הגיש שאילתה בנושא זה לשרהפנים, הבעיקר בקשר להתלטה על הפעלת צבא כדי להרג אנשים, צילי-צלתי לח"כ אולמרט וסיפרתי לו על ה ששאלתה. הוא אמר לי: "אוי האבוי לך. אני איר עליך אם תפרסם זאת והאתה לאבוי ולגטון מהארץ שיפרסם עליך שאתה קשור בפשע המאורגן. בוא מיר למשרדי ותחתום על הצהרה שבשרעה שלא אמרתי לך דברים כאלה."

ביטון וכהן הודיעו כי הם עומדים לפי-נות בתלונה לממשלה על דבריו של אולי-מרט וכן לפני ליועץ-המישפטי לממשלה וללישכת עורכי-הדין. יטענו כי אולמרט, שהוא עורר-דין במיקצועו, ניסה להדיח את מג"י כהן למסור תצהיר שקר ביועצין.

"לא יעשו

איתם מישחקים !"

רגע בו עיבלו העיתונאים את ה מידע המודים שנמסר להם הם החלו לפשפש בעברו של כהן. "אין לי מה לתס' תיר", השיב להם מג"י כהן, "בשנת 1970 הייתי מעורב בניסיון הברחת סמים. נת' פסתי וישבתי בכלא במשך ארבע שנים. שילמתי את חובי לתברה במלואו. לדעתי זוהי צביעות מסריחה ונוגע-לפש אחד גדול לפשפש בעברי ולתוכר לי אותו כל הזמן. נכון, שטעתי. אבל ושילמתי את חובי לתברה ואני כיום אזרח שווה וכחיות."

העתונאים דרושו הוכחת לדברים שאמר להם מג"י. אלא שאנשי הפנתרים השחורים התחמקו לספק אותם. במתכוון הם יצרו את הרושם כי אין להם הוכחות כאלה. כתבי הדריו הטליוויזיה הריצו ריח עימנת אלקטרוני חוש. מיהרו לצלצל אל ח"כ אולמרט, לבקש את תגובתו על התאשמות שהועלו נגדו. אולמרט לא היסס. הזמין מיד לביתו את כל אנשי התיקשורת כדי למסור את גירסתו.

כמו העתונאים עצמם לא העלה אולמרט על דעתו כי בידי מג"י כהן נמצאת הקלטה

של שיחתו עם אולמרט. נראה שגוא היה סבור כי רק הוא עצמו יוכל להקליט ובהקלטות סמויות את שיחתו עם אחרים. הוא מיהר להכחיש את דבריו כהן מכל וכל. "לדברים האלה אין כל שהר", ועק אולמרט בהתמדרו פני קרוק נגול. "ציפיתי אומנם שיעלילו עלי עלילות ואני מגיח שזו לא האחרונה."

זאת היתה בדיקת התגובה לה ציפו אנשי הפנתרים השחורים. הם ושלפו אז את סירטי ההקלטה ושכחשותם. מסרו אותם לשידור בטלוויזיה. אהרן אולמרט, שניסה להתכחש לדברים שישחו לו, הרצג לעיני כל כשקרן. אולם זאת היתה התדמית הפחתת השוטה שיצר לעצמו. תוכן השיחה בינו לבין מג"י כהן, שפרסם ברבים, הציג אותו במערחמי המוסריים.

הלקה הראשון של השיחה, שנערכה ב-15 באוגוסט, ככל הנראה במקום צי' בורלי, היה ושיגרי. אולמרט מנסה בה להוציא מפי מג"י כהן כאילו הוא בא אליו בשליחות אנשי הפשע המאורגן כדי לאיים עליו. אלא ושכהן נוהר ממלכותת זו. "מה קורה ?" שואל אולמרט בתחילת השיחה.

כהן: מעוצבנים לאללה! תגיד מה, מה אתה אומר? עכשיו אני שמעתי שאתה עומד לעשות מסיבת עתונאים. זה נכון?

אולמרט: למה? מה הבעיות? דבר לעניין!

כהן: לא יודע, כך אני שמעתי וזה מסכן אותך.

אולמרט: למה?

כהן: לא יודע!

אולמרט: זה מה שהם ביקשו להגיד?

כהן: לא. למה אתה חושב?

אולמרט: אני רוצה להבין!

כהן: שמה?

אולמרט: מה קורה?

כהן: מה, "מה קורה"? למה אתה חושב שאני איש שבה?

אולמרט: למה אתה חושב שאני איש שבה?

אולמרט: לא, אני רק אומר לך דבר אחד...

כהן: אתה יודע שאני אוהב אותך.

אולמרט: אני יודע שאתה אוהב אר' תי. אני רק רוצה לדעת, הם מכירים אותך. זה לא יהיה מפליא אם הם יפנו אליך ויגידו לך: תמסור לו שהוא חי בסכנה. מה יש?

כהן: לא, הם בחיים לא אמרו לי דבר שכהן.

אולמרט: לכן אני שואל אותך.

כהן: מה פיתאום שהם יגידו לי?

אני אין לי איתם שיחה. אין לי בכלל... היחידי שאני ידד איתו, אבל גם כן לא רואה אותך, זה מימון לוי. אבל אין לי איתו שום דבר, גם כן, אני אומר לך, למה אתה חושב ש...?

אולמרט: אני לא כועס עליך.

כהן: אני פשוט, אני פשוט מתוך מה שאני קורא. אני - אני דואג לך, זה הכל.

אולמרט: מה? מה יכול להיות? מה אתה חושב? הס...

כהן: לא יודע!

אולמרט: אתה יודע שאני נשמר עכשיו בסמוי 24 שעות ביממה ושהם עוקבים אחריהם 24 שעות ביממה אחרי כל אחד מהם - בציתות, במכשירים אלקטרוניים, באנשים סמויים שהם לא מעלים על דעתם בכלל. תבין את זה: הם יוזו צעד אחד - הם על המקום! ולא יעשו איתם משחקים! תדע לך - יש הוראה, זה שמה אנשי... חברה מה' סירות... (כאן מופיעה ושמה של יחידה מחבחת צבאית.)

השאלות לא חייבות להיות נכונות !"

נקודה זו של השיחה איבד אולי מרט את השליטה על עצמו רעל פיה. הוא השמיע לא פחות ולא יותר מאשר